UNIVERSITATEA
„ALEXANDRU IOAN CUZA"
din IAȘI

"ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY of IAȘI
FACULTY OF GEOGRAPHY AND GEOLOGY
DEPARTMENT OF GEOLOGY

FACULTATEA de
GEOGRAFIE ȘI GEOLOGIE

DEPARTAMENTUL de
GEOLOGIE

GEO-IAȘI 2026

International Scientific Symposium

Book of Abstracts

Dan STUMBEA
Daniel ȚABĂRĂ
Ciprian CHELARIU
(Editors)

EDITURA UNIVERSITĂȚII „ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAȘI

CORELAREA LITOLOGICĂ ȘI A MICROFLOREI CARBONIFERE DIN PLATFORMA MOESICĂ (ROMÂNIA) ȘI PLATFORMA SCITICĂ (SUDUL REPUBLICII MOLDOVA ȘI AL UCRAINEI)

Daniel ȚABĂRĂ[1], Ciprian CHELARIU[1], Igor NICOARA[2], Ion FRANCOVSCHI[2]

[1] Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, Departamentul de Geologie, Bld. Carol I, nr. 20A, 700505 Iași, România; e-mail: dan.tabara@yahoo.com
[2] Institutul de Geologie și Seismologie al Universității de Stat din Moldova, Republica Moldova

Cuvinte-cheie: palinostratigrafie; Formațiunea de Vlașin

Această cercetare evidențiază conținutul palinologic și corelarea lito- și biostratigrafică a unor depozite carbonifere care au fost identificate din formațiuni geologice atribuite la două unități de platformă localizate în Estul Europei, și anume Platforma Moesică (Romania) și Platforma Scitică (sudul Republicii Moldova și al Ucrainei).

Datele palinologice au fost obținute din patru foraje, probele analizate fiind prelevate de sub discontinuitatea Hercinianã. Asociațiile microfloristice sunt bine conservate, arătând o diversitate moderată și includ în principal elemente terestre (miospori de licopside, sfenopside, ferigi, polen de gimnosperme) și rare palinomorfe marine. Unii taxoni identificați în probele studiate, care reprezintă importanți markeri biostratigrafici, ne-au permis stabilirea următoarelor biozone a miosporilor carboniferi propuse de către Clayton et al. (1977) pentru zona Europei:

- Intervalul biozonelor *pusilla* până la *triradiatus–stephanephorus* (Visean inferior) este conturat de către prima ocurență (FO) a speciei *Knoxisporites stephanephorus* (Fig. 1A) și ultima ocurență (LO) a speciilor *Verrucosisporites nitidus* (Fig. 1B) și *Schopfites claviger.* Acest interval biostratigrafic a fost identificat în ambele zone studiate.

- Biozonele *vetustus–fracta* până la *carnosus–nitidus* (Visean superior–Serpukhovian inferior) pot fi stabilite pe baza primei ocurențe a taxonului *Tripartites vetustus* și ultimei ocurențe a lui *Raistrickia nigra*. Acest zones interval a fost identificat numai în Platforma Moesică.

- Intervalul biozonelor *kosankei–varioreticulatus* până la *aligerens* (Bashkirian) este sugerat de către câteva bioevenimente precum prima ocurență a speciilor *Grumosisporites varioreticulatus* și *Leiotriletes sphaerotriangulus* și ultima ocurență a lui *Triquitrites tripertitus* și *Densosporites spinifer*. Asociațiile palinologice de vârstă

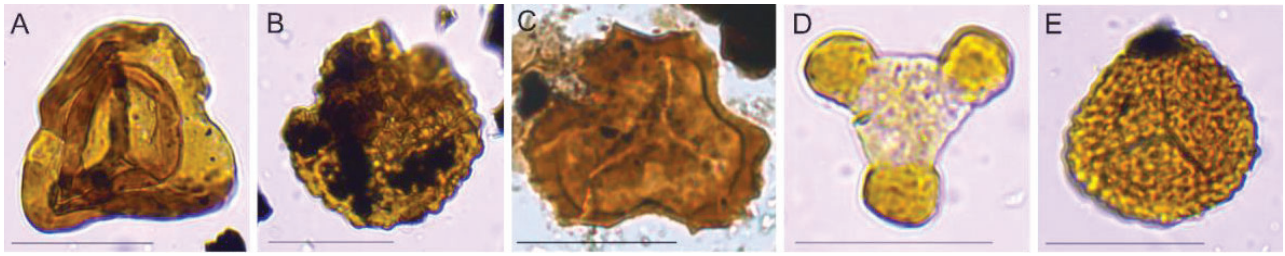

Fig. 1 Markeri biostratigrafici semnificativi din depozitele Carbonifere ale platformelor Moesice si Scitice (scara - 30 µm). A. *Knoxisporites stephanephorus*; B. *Verrucosisporites nitidus*; C. *Tripartites vetustus*; D. *Triquitrites tripertitus*; E. *Microreticulatisporites nobilis*.

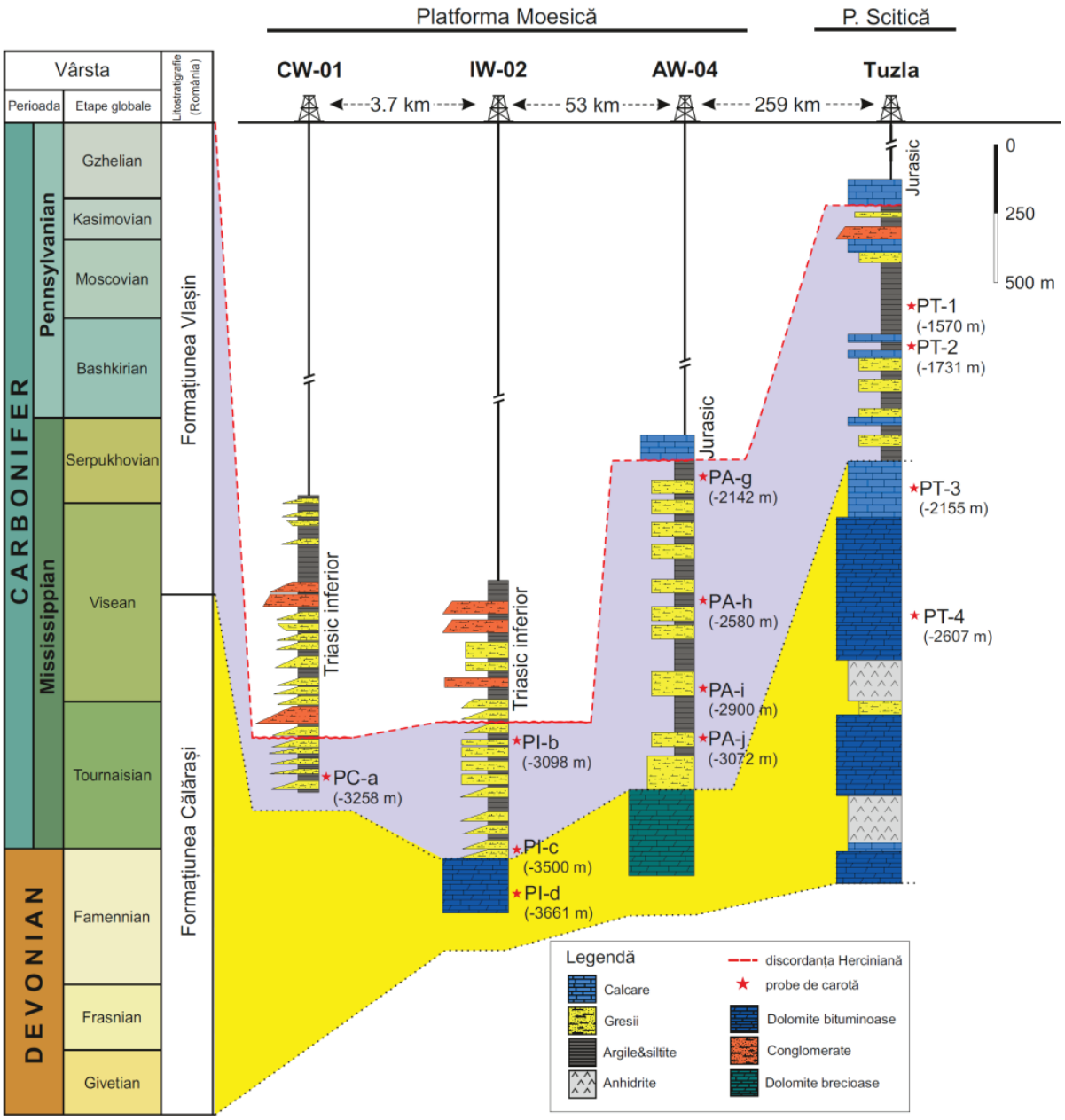

Fig. 2 Corelarea litologică a depozitelor carbonifere din partea centrală a Platformei Moesice și Platforma Scitică (sudul Ucrainei).

Bashkirian identificate în platformele Moesică și Scitică arată o bună corelare în ceea ce privește taxonii, precum și frecvența acestora în cadrul asociațiilor.

- Biozonele *nobilis–junior* până la *securis–laevigata* (Moscovian inferior) reprezintă intervalul biostratigrafic cel mai nou din forajele studiate. Prima ocurență a speciei *Microreticulatisporites nobilis* (Fig. 1E) și ultima ocurență a lui *Savitrisporites nux* sunt bioevenimentele care definesc intervalul zonelor menționate anterior, acest interval biostratigrafic fiind conturat numai în sudul Ucrainei.

Asociația miosporilor indică dezvoltarea unei vegetații predominant hidrofile, dominată de lycopside arborescente și subarborescente și de plante de tip ferigă, asociată unor păduri mlăștinoase, câmpii inundabile și habitate fluvio-deltaice, într-un climat în general umed până la moderat umed, probabil cu o anumită sezonalitate și cu dezvoltarea locală a unor habitate mai bine drenate.

Corelarea litologică a depozitelor carbonifere studiate din Platforma Moesică și Platforma Scitică este redată în Fig. 2. Se poate observa o bună corelare litologică între cele două unități de platformă, cu o predominare a depozitelor carbonatice (calcare și dolomite bituminoase) atribuite Formațiunii de Călărași, urmate de o succesiune de gresii, argile și siltite încadrate la Formațiunea de Vlașin.

Acknowledgments: acest studiu a fost realizat în cadrul Contractului de cercetare Nr. 24080 / 03.12.2025 încheiat între Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași și Universitatea de Stat din Moldova.

Bibliografie

Clayton, G., Coquel, R., Doubinger, J., Gueinn, K.J., Loboziak, S., Owens, B., Streel, M. 1977. Carboniferous miospores of Western Europe: illustration and zonation. Mededelingen - Rijks Geologische Dienst, **29**, 1–71.